

YOLANTHE SNEIJDER-CABAU

*“Als ik
eenmaal van
iemand hou,
dan is dat
voor altijd”*

Yolanthe Sneijder - Cabau (33) is vooral bekend als actrice, presentatrice en als vrouw van Wesley Sneijder, met wie ze - samen met zoon Xess - afgelopen jaar naar Qatar verhuisde. Maar ze is ook de drijvende kracht achter Stichting Free a Girl, die jonge meisjes uit de gedwongen prostitutie bevrijdt. “Een kind verdient het om kind te zijn.”

INTERVIEW BRAM DE GRAAF
FOTOGRAFIE DAFNE EDERVEEN

YOLANDE IN HET KORT

Yolande werd op 19 maart 1985 geboren op Ibiza. Haar vader, een horeca-tycoon, was Spaans, haar moeder Nederlands. Het gezin telde acht kinderen. In 1990 kwamen ze met hun moeder naar Nederland, nadat de situatie thuis onhoudbaar was geworden. "Er was drank, drugs, agressie", zei Yolande eens over haar in 2007 overleden vader. Na de middelbare school deed ze een theateropleiding. Ze begon haar acteercarrière bij Onderweg naar morgen, speelde daarna in talloze films en tv-series en presenteert televisieprogramma's. In 2006 werd ze voor het eerst verkozen tot Meest sexy vrouw van Nederland. Ze is sinds 2009 samen met voetballer Wesley Sneijder, met wie ze in 2010 trouwde. In 2015 kreeg het stel een zoon, Xess Xava. Ze wonen sinds begin 2018 in Qatar, waar Wesley voetbalt bij Al-Gharafa.

“Natuurlijk hoop ik dat we eeuwig bij elkaar blijven, al is niets zeker”

Er zijn verhalen die Yolenthe nooit meer loslaten. Zoals dat van de destijds tienjarige Sangita uit Mumbai, die ze in 2009 ontmoette. “Ze werd dertig keer per dag verkracht in een houten hokje waarin alleen een beschimmeld matrasje paste”, vertelt de 33-jarige actrice/presentatrice in een Amsterdams restaurant, terwijl ze door haar pompoensoep roert. “Een klant vergat zijn aansteker en ze stak daarmee haar hokje in de fik. Het bordeel brandde af, maar zo werd ze gered. Haar lichaam was tot de nek verbrand en ze onderging vijf hersteloperaties. Ze vertelde me: ‘Mijn geest was uit mijn lichaam getreden’. Ik was in shock, maar bewonderde haar kracht en enorme levenswil. ’s Avonds in mijn hotel heb ik alleen maar gehuild. Hoe kunnen mensen elkaar dit aandoen? Het zijn kinderen! Ze worden ontvoerd, mishandeld, gemarteld, uitgehongerd en kapot verkracht – hun baarmoeders zijn vaak onherstelbaar beschadigd. De hel op aarde. Als je dat vergelijkt met hoe goed wij het hebben en in welke vrijheid wij leven... Iedereen verdient dat. Het is goed om daar met Kerst even bij stil te staan.”

Stichting Free a Girl, die jonge meisjes uit de gedwongen prostitutie bevrijdt, vierde dit jaar haar tienjarige bestaan. Yolenthe heeft de stichting samen met Arjan Erkel opgebouwd. In het afgelopen decennium zijn er zo’n drieduizend meisjes gered. Met geld van donateurs zijn er controleposten bij grenzen opgericht om kindersmokkel tegen te gaan en in verschillende derde-wereldlanden verzezen opvangcentra waar de bevrijde meisjes gezondheidszorg en psychische hulp krijgen. Ze kunnen er ook een vak leren. “Zo krijgen ze hun eigenwaarde terug”, zegt Yolenthe.

Wat was jouw persoonlijke drijfveer om dit te doen?

“Ik houd van mensen, en nog meer van kinderen. Toen ik hierover hoorde, besloot ik: ik ga mijn bekendheid gebruiken om er iets aan te doen. Een kind, waar ook ter wereld, verdient het om kind te zijn en om liefde te krijgen. Het hoort niet in angst te leven. Dat gevoel is nog sterker geworden sinds ik zelf moeder ben. Ik geef mijn zoontje Xess Xava zo veel mogelijk liefde, want ik kan het hem geven.”

Heeft het ook te maken met de angst waarin je zelf als kind leefde, met een aan drugs verslaafde vader?

“Natuurlijk is er dat verdriet van vroeger, maar ik wil dat niet met het leed van deze kinderen vergelijken. Ik heb er wel een sterk rechtvaardigheidsgevoel door ontwikkeld. Ik wil dat andere kinderen een fijne jeugd en veilige thuisbasis hebben. Mijn moeder heeft daar in Hilversum heel hard haar best voor gedaan, ook al was er weinig geld. Ze hield ons voor: hoe zwaar we het ook hadden, er zijn altijd kinderen die het nóg zwaarder hebben. Ze stond altijd klaar om anderen te helpen. Die instelling heb ik altijd enorm bewonderd.”

Hoe zwaar was het bij jullie? “Zwaar is een groot woord. We waren dat rare grote gezin zonder vader. Er werd veel naar ons gewezen en over ons gepraat. ‘Kijk ze hebben verschillende kleuren sokken aan!’, ‘O, ze hebben hun haar niet geborsteld!’ Als ik met een blauwe plek op school kwam, werd meteen de kinderbescherming ingeschakeld. ‘Zou die moeder haar slaan?’ Maar ik was een stoer kind en klom altijd in bomen of was aan het ravotten, het kwam gewoon door het spelen. Mijn moeder moest zich continu verdedigen en haar gezin beschermen. Ze moest ook heel creatief zijn, ze kon van niets iets maken. Ook met Kerst; we hadden geen mooie kerstboom met ballen erin,

maar we haalden de bomen op die al door mensen buiten waren gezet en zetten die in onze tuin. Daar liepen we met kaarsjes in onze hand omheen. Op het eind kregen we een roze koek met chocomel. Op het laatst liepen ook andere kinderen uit de buurt mee, want iedereen vond het zó leuk.”

Op een gegeven moment zocht je weer contact met je vader... “Door de confrontatie aan te gaan, zouden we als gezin die periode van angst kunnen afsluiten, was mijn gevoel. Hij was veranderd, clean. Hij vertelde over zijn moeilijke jeugd en wat hij allemaal had meegemaakt, waardoor hij bepaalde dingen had gedaan en gebruikt. Zijn gedrag is niet goed te praten, maar wel te begrijpen. Uit die confrontatie ontstond een nieuwe vader, één die me nog veel heeft geleerd en aan wie ik veel heb gehad. Een vader van wie ik wél kon houden. Ik ben enorm dankbaar voor die mooie jaren die we nog samen hebben gehad.” ▷

“Xess is mijn leven. Mijn alles. Je hebt hem en dan heel lang niets”

“Ook Wesley komt uit een armer gezin en heeft altijd voor zijn familie gezorgd”

Ik las dat je dertien was toen je hem opzocht. Dan ben je toch nog een kind? “Het initiatief kwam inderdaad van mij. Ik was vroeg zelfstandig en uit huis. Ik heb ons gezin altijd proberen te beschermen en voelde me verantwoordelijk. Mijn leven heeft zo moeten zijn. Maar voor mijn kind wil ik het anders. Ik wens dat hij zo lang mogelijk écht kind kan zijn en zich geen zorgen hoeft te maken over volwassen zaken.”

In oktober 2015 werd Xess Xava geboren. Daar gingen vier zware jaren aan vooraf. Al snel na haar huwelijk met Wesley werd duidelijk dat het voor Yolenthe lastig zou worden ‘gewoon’ zwanger te raken en daarom onderging ze verschillende hormoonbehandelingen. Haar uiterlijk veranderde er tijdelijk door, waarop – uiteraard – commentaar kwam. Maar ze hield haar mond. Het was haar geheim. Haar zorg. Haar strijd. “Ik had mijn hele leven één grote wens: moeder worden”, zegt ze. “En toen ik erachter kwam dat het moeilijk zou worden, zorgde dat voor veel verdriet. Maar ik gaf niet op. Ik wist dat het goed zou komen. Een kindje hoorde bij me.”

Het lijkt erop of alles bij jou strijd kost? “Het is ook zo: bij mij gaat niets vanzelf. Dat weet ik al mijn hele leven. Maar ik weet ook: het levert altijd iets moois op. Er gaat niets mooiers in mijn leven komen dan Xess, al hoop ik nog altijd op meer kinderen. Of die nu van mezelf zijn of via adoptie – we zitten al vrij ver in een adoptieprocedure. Xess is mijn leven. Mijn alles. Je hebt hem en dan heel lang niets.”

Arme Wesley... “Haha, dat is andere liefde. Hij is mijn man, met hem wil ik oud worden. We hebben het er vaak over: als Xess straks groot is, slaat hij zijn vleugels uit en blijven we samen over. Ik geloof niet dat hij op z’n twintigste nog thuis woont, hij is zo ondernemend. Al hoop ik het wel, haha.”

Wat zocht je in een man? “Iemand bij wie ik volledig mezelf kan zijn. Ik ben altijd erg gevoelig geweest voor de liefde die iemand voor mij voelde. Als hij supervervliefd op me was en ik die twinkelande ogen zag, dacht ik: wauw, en werd ik dat ook op hem. Ik ben alleen geen pleaser en ga me niet aanpassen. Als ik midden in de nacht ineens iets wil ondernemen met mijn vriendinnen, doe ik dat.

Wesley accepteert dat. We hebben een vergelijkbare achtergrond; ook hij komt uit een armer gezin en heeft altijd voor zijn familie gezorgd. We zijn allebei knokkers, sociaal en kunnen ons overal aanpassen. We leven in luxe, maar verloochenen onze afkomst niet. Weet je wat we allebei het leukste vinden? Elk jaar met een groepje vrienden in de natuur kamperen op Ibiza. Slapen op luchtbedden, vissen, kampvuur, telefoons uit. Dat zijn onze meest dierbare momenten samen.”

Moest een man extra beschermend zijn omdat je dat bij je vader hebt gemist? “Ik heb geleerd mezelf te beschermen. Als er iets gebeurt, smeed ik nooit om hulp, ik los het zelf op. Maar Wesley wil me vaak beschermen. Hij vindt het heel erg als iemand mij op een oneerlijke manier aanvalt. Ik heb een dikke huid gekregen; het doet even pijn, maar na een halfuur is het weg. Wesley ontploft. Hij kent mijn moraal en weet wat er speelt. ‘Jullie weten helemaal niets’, roept hij dan. Soms moet ik hem tegenhouden als hij iets wil posten op social media. Hij heeft pas een groot rechtvaardigheidsgevoel!”

Door jullie relatie sta je nog meer in the picture... “In het begin was het: wedden dat ze na drie maanden uit elkaar zijn. We zijn nu tien jaar verder en ook dit jaar was het weer raak: ze liggen in scheiding! Op mijn Instagram stonden namelijk geen foto’s van Wesley. Ach, we zijn niet anders gewend, vooral in Nederland. Daarom wilde hij ook niet hier zijn carrière bouwen. Ik hoop dat we tot de dood ons scheidt bij elkaar blijven, al is niets zeker. Uit ervaring weet ik dat je niet koste wat kost bij elkaar moet blijven, want spanningen zijn niet goed voor een kind. Maar ik geef niet op bij een dieptepunt. Als ik eenmaal van iemand hou, dan is dat voor altijd. We hebben trouwens al genoeg dieptepunten overleefd.”

Je hebt inderdaad al behoorlijk wat meegemaakt in je leven. “Ik denk dat ik veel meemaak zodat ik hiermee iets terug kan doen voor de wereld. Al help ik één persoon in mijn leven, dan heb ik toch iets belangrijks gedaan. Neem de Indiase Sangita. Ze is nu twintig, heeft een opleiding gedaan bij Free a Girl, werkt zelfstandig, is getrouwd en heeft een kindje. Daar heb ik een bijdrage aan kunnen leveren. Dat voelt zó goed.” □

“Als er iets gebeurt, smeed ik nooit om hulp, ik los het zelf op”

EEN TERUGBLIK OP 2018

2018 was het jaar waarin Wesley Sneijder afscheid nam als Oranje-international (met 134 interlands heeft hij een record), het stel naar Qatar verhuisde en Yolenthe onder andere *Temptation island VIPS*, *De jongens tegen de meisjes* en *The talent project* presenteerde.

Toch zal dit jaar haar vooral bijblijven vanwege het overlijden van haar goede Turkse vriendin Mina Basaran. "Ze was 28 en kwam in februari om bij een vliegtuigongeluk in Iran, waar ze haar vrijgezellenfeest had gevierd", vertelt Yolenthe. "Als Wesley niet in Qatar was gaan voetballen, had ik waarschijnlijk ook in dat toestel gezeten. Ze stond vol energie in het leven, had nog zo veel plannen. Ik vlieg ook veel en dat is sindsdien veel minder leuk. Ik doe nu altijd een gebedje bij het opstijgen en landen. En ik stap nooit meer zonder Xess in een vliegtuig. Ik besef sindsdien nog meer dat ik alles uit mijn leven wil halen. Voor je het weet is het voorbij."

EEN VOORUITBLIK OP 2019

"Mijn grootste droom voor 2019 is gezinsuitbreiding", zegt Yolenthe. Het wordt ook het jaar waarin ze te zien zal zijn als een van de vrouwelijke hoofdrolspeelsters in de SBS-politieserie *DNA* en in een paar RTL-programma's. "Qua carrière gaat het goed. Ik leer nog elke dag.

Ik heb inmiddels ook twee filmscripts geschreven. Het lijkt me geweldig om die ooit zelf te verfilmen. Ik hoop daarnaast dat we in 2019 *Free a Girl* uitbreiden en nog meer kinderen hun leven kunnen teruggeven."

freeagirl.nl

